

КОНФЕРЕНЦІЯ ТРУДОВОГО КОЛЕКТИВУ ТДМУ ЗНОВУ ОБРАЛА РЕКТОРОМ НАШОГО ВНЗ ЛЕОНІДА ЯКИМОВИЧА КОВАЛЬЧУКА

Стр. 2

ГЛАВЕ

ВІДКРИЛИ У СЕЛІ ФІЗІОТЕРАПЕВТИЧНИЙ КАБІНЕТ

У фельдшерсько-акушерському пункті, що в селі Будки Кременецького району, відкрили фізіотерапевтичний кабінет. Як розповів головний лікар Кременецької центральної районної комунальної лікарні Георгій Казаков, фізіотерапевтичне обладнання для ФАПу отримали за рахунок субвенцій з державного бюджету, а приміщення облаштували за сприяння сільського голови Будок Мирона Яворського.

Тепер мешканцям Будок і сусідніх сіл Валігури та Комарівка не потрібно добиратися до центральної райлікарні, щоб отримати прописані фізіотерапевтичні процедури. До статньо відвідати ФАП. А опікуються здоров'ям односельців медичні працівники О. Жилюк і В. Орловська.

СПОРТ ЗДОРОВ'Ю ПІДМОГА

У спартакіаді медпрацівників області, що відбулася в Тернополі, активну участь взяли й медики Бережанського району. Змагалися в бігу на 500 метрів, стрибках у довжину, плаванні, а також у тенісі, шахах і шашках. Із 21 команди медики Бережанщини вибороли перше місце у загальному зачіку. В особистому зачіку зірками призерами стали М. Раєвська і А. Янюк (біг), А. Борис (стрибки в довжину), А. Кулина і В. Заяць (плавання). Бронзовими – П. Сапеляк (шашки) та М. Липний (шахи). Наступного року кращі з кращих серед бережанських спортсменів-медиків захищатимуть честь області у першості України серед медичних працівників. Переможці нагороджені Кубком, грамотами, медалями, а головний лікар району В. Янюк відзначив учасників збірної району грошовою премією.

Надія ГОРОШКО

Руслан ВОЛОСЕЦЬКИЙ, студент медичного факультету

ВІДМІННИКИ НАВЧАННЯ

АІТІН

ПОТРІБНО ПЕРЕВЕСТИ АКЦЕНТИ НА СІЛЬСЬКУ МЕДИЦИНУ

Про це говорив голова облдержадміністрації Юрій Чижмар під час наради, яка обговорила проблеми сільської медицини. У ній також взяли участь голова обласної ради Михаїло Миколенко та заступник голови ОДА Анатолій Вихруш.

Про стан медичного забезпечення сільського населення області та шляхи його покращення доповідав начальник управління охорони здоров'я ОДА Володимир Курило. Він, зокрема, мовив про несприятливу демографічну ситуацію на селі: 70 відсотків смертей у державі припадає на сільських мешканців. Саме тут смертність переважає над народжуваністю. А тому село конче потребує сучасної медичної допомоги. Натомість часто не отримує навіть елементарної. Сільська медицина погано заਬезпечена кадрами, приміщеннями, обладнанням, медикаментами, телефонним зв'язком, має недостатнє фінансування.

Про наболіле в сільській медицині говорили і представники з районів, а також ректор Тернопільського медуніверситету імені І. Я. Горбачевського, член-кореспондент АМН України, професор Леонід Ковальчук, головний лікар обласної комунальної клінічної лікарні Мирослав Гірняк. Вони характеризували ситуацію на місцях, у довірених їм підрозділах, подавали пропозиції для поліпшення роботи сільської медицини.

Скажімо, при недостатньому забезпеченні сільської медицини діагностичним обладнанням, кваліфікованими спеціалістами варто створити територіальні лікувальні центри. На думку Леоніда Кoval'ychuka, їх можна було б зорганізувати в Тернополі, Кременці, Чорткові, Бережанах та Борщові. Він також запропонував припинити практику, коли фельдшерсько-акушерські пункти фінансуються з бюджету сільської ради.

(Детальніше читайте в наступному номері газети)

Є ЗНАННЯ, БУДЕ Й РОБОТА

77 відсотків фельдшерів та 68 відсотків акушерів-випускників Кременецького медичного училища ім. Арсена Річинського, які навчалися на державній формі навчання, цьогочі отримали скерування на роботу в лікувальні установи. Отримали їх і випускники контрактної форми навчання, які цього бажали.

Особливу увагу керівники училища приділили працевлаштуванню трьох випускників-сиріт зі Збаразького, Зборівського та Кременецького районів. Як розповів директор медучилища Петро Мазур, найбільше скерувань – у медзаклади Тернопільського, Зборівського, Лановецького, Монастириського, Підгаєцького, Збаразького районів. Є й у Тернополі, а також у сусідні Львівську, Рівненську та Волинську області. Свою часу студенти проходили там практику і добре себе зарекомендували. А тепер їх запросили на роботу.

Оксана БУСЬКА

ПЕРЕДПЛАТИТЬ ГАЗЕТУ

ВАША ГАЗЕТА!

Засновниками газети «Медична академія» є Тернопільський державний медичний університет ім. І. Я. Горбачевського та управління охорони здоров'я облдержадміністрації. Виходить двічі на місяць на дванад-

цяти сторінках, у двох кольорах. Видання широко висвітлює медичне життя Тернопільщини, пише про проблеми й успіхи лікувальних закладів області, фельдшерсько-акушерських пунктів, знайомить з новинками в ме-

дицині, розповідає про медиків Тернопілля. Не стоїть «Медична академія» й осторонь громадсько-політичного життя, торкається також проблем національно-патріотичного, релігійного виховання.

На сторінках газети завжди багато цікавої та корисної інформації. Друкує вона й усмішки, сканворди.

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА «МЕДИЧНОЇ АКАДЕМІЇ»:

на один місяць	– 3 грн 10 коп;
на півроку	– 18 грн 60 коп;
на рік	– 37 грн 20 коп.

Газету «Медична академія» можна передплатити в будь-якому відділенні зв'язку. Станьте її читачем!

ІНДЕКС 23292

КОНФЕРЕНЦІЯ ТРУДОВОГО КОЛЕКТИВУ ТДМУ ЗНОВУ ОБРАЛА РЕКТОРОМ НАШОГО ВНЗ ЛЕОНІДА ЯКИМОВИЧА КОВАЛЬЧУКА

Минулої п'ятниці в Тернопільському державному медичному університеті ім. І.Я. Горбачевського відбулася конференція трудового колективу, яка розглядала два питання. Першим і, по суті, головним з них було – вибори ректора ВНЗ. Участь взяли 152 делегати, які обрані згідно із Законом України «Про вищу освіту» та статутом університету. Примітно, що 121 із них становили науково-педагогічні працівники, 22 – представники навчально-допоміжного складу, 9 студентів. Отож у вищому колегіальному органі були представники всіх структурних підрозділів та студентства ВНЗ. Одразу зауважимо, що з числа прибулих голосували всі делегати. У роботі конференції взяв участь представник власника ТДМУ (Міністерство охорони здоров'я України) заступник директора департаменту кадрової політики і освіти МОЗ України Олександр Волосовець, представники Тернопільської ОДА, обласної ради, ЗМІ.

До участі в конкурсі у МОЗ України на заміщення вакантної посади ректора були подані документи від в.о. ректора ТДМУ, члена-кореспондента АМН України, професора Леоніда Ковальчука та завідувача кафедри оториноларингології, офтальмології та нейрохірургії, проректора з лікувальної роботи ТДМУ, професора Олександра Яшана.

Попередньо передвиборні программи кандидатів на посаду ректора університету були опубліковані у газеті «Медична академія». Заступник директора департаменту кадрової політики та освіти МОЗ України Олександр Волосовець ознайомив присутніх з умовами проведення конкурсу та вимогами до претендентів, зазначивши, що місія представника власника – забезпечити прозорість та право вибору.

Звернувшись до делегатів конференції трудового колективу, Олександр Волосовець наголосив: «Нині ви є учасниками непересічної події – виборів керівника ВНЗ,

• Член-кореспондент АМН України, професор Леонід Ковальчук користується підтримкою колективу працівників і студентів ТДМУ. Свідченням цьому стали і результати конференції трудового колективу, що відбулася 25 січня нинішнього року. На альтернативній основі шляхом таємного голосування Леонід Якимович отримав підтримку у понад 86 відсотків делегатів.

Ректор Леонід КОВАЛЬЧУК

а тому саме від вас залежить шлях, яким пройде ТДМУ наступні п'ять років. Конференція трудового колективу відображає демократичні засади університету, коли працівники незалежно роблять свій вибір, а МОЗ України буде співпрацювати з кожним, хто обере вищий колегіальний орган».

«Голосую!» Доц. Галина КОЗІР

Працює лічильна комісія

Олександр Волосовець розповів про життєвий та трудовий шлях претендентів, зазначивши, що кандидати відповідають вимогам Закону України «Про вищу освіту».

Під час конференції кожен з претендентів на посаду ректора виступив перед присутніми, ознайомивши із своєю програмою, відповів на запитання присутніх. А ще на підтримку претендентів слово мали викладачі та студенти Тернопільського медуніверситету. Для кожного було відведене однакову кількість часу.

Обговорюючи кандидатури на посаду ректора, професор Василь Файфура, зокрема, сказав: «Нині в житті нашого колективу, на мій погляд, неординарна подія – обираємо керівника ВНЗ, визначаючи у такий спосіб стратегію роботи нашого університету. Заслухавши виступи обох кандидатів, хочу зазначити, що обидві програми є цілком здійсненими, реальними до виконання, щоправда, мені більше імпонують плани, викладені професором Леонідом Ковальчуком, позаяк у них сформульовані конкретні завдання, визначені Концепцією розвитку нашого університету на найближчий час і перспективу».

Професор ТДМУ Михайло Андрейчин у своєму виступі зазначив, що вибори ректора університету відбуваються на альтернативній основі, а це свідчить про демократизм та право вибору кожного.

За 50 років існування університету вибори вперше відбуваються на альтернативній основі. Дедалі більше ТДМУ набуває ознаки справді європейського ВНЗ, – зазначив виступаючий. – Пріоритетні орієнтири – комп'ютеризація, інтеграція в європейський освітній простір є загалом заслугою професора Леоніда Ковальчука, тож саме він був архітектором та організатором цих переворень. І хоча обидва проекти можуть бути успішно зреалізовані, я надаю перевагу програмі професора Леоніда Ковальчука, яка визначає конкретні завдання, до того ж за плечима у Леоніда

Якимовича – цінний досвід, він – вимогливий керівник і відповідальна людина. На мій погляд, саме він повинен продовжити реформи у нашему ВНЗ. Щоправда, хотілося б, щоб більше уваги в майбутньому приділялося науковій роботі, ліпше працю-

Олександр ВОЛОСОВЕЦЬ
(МОЗ України)

Відбулося таємне голосування з виборів ректора Тернопільського медуніверситету ім. І.Я. Горбачевського. На конкурсній основі перемогу здобув виконуючий обов'язки ректора, член-кореспондент АМН України, професор Леонід Ковальчук. Його програма подальшого розвитку медичного університету в науковій, педагогічній царинах виявилася найбільш переконливою. І делегати зборів підтримали Леоніда Якимовича. За нього проголосували 132 учасники, що становить 86,27 % усіх голосів.

Оскільки більше, ніж дві третини голосів були віддані за про-

Проф. Олександр ЯШАН

Заступник голови ОДА Анатолій ВИХРУЩ і начальник управління охорони здоров'я ОДА Володимир КУРИЛО

вали лабораторії, які мають сертифікати МОЗ України.

Думки на підтримку кандидатури професора Леоніда Ковальчука висловили також професор Ярослав Гонський та Іван Кліщ.

Відтак кандидатури професора Леоніда Ковальчука та професора Олександра Яшана були внесені в бюллетені для голосування.

професора Леоніда Ковальчука, то відповідно до Закону України «Про вищу освіту», він обраний претендентом на посаду керівника ВНЗ і Міністр охорони здоров'я України має підписати контракт, як з ректором.

Лариса ЛУКАЩУК,
Ярослав СТАРЕПРАВО (фото)

З БОГОМ В ДУШІ ТА З УКРАЇНОЮ В СЕРЦІ

— Тоді я теж була серед тих, хто відвідав Загреб, щоб спільно помолитися за мир у всьому світі, за те, аби кожне серце було налаштоване на добро, на єднання буття та любові — розповідає Наталя Стоян. — Це була перша моя мандрівка за межі України в рамках програми, запропонованою християнською благодійною організацією «Карітас». А цієї зими отримала таку можливість вдруге і щаслива, що все так склалося.

Ірина ж поїхала в таку подорож вперше.

Поїздка тривала десять днів. Її учасниками були юнаки та дівчата з різних областей України. З Тернополя вирушило кілька автобусів. Стартували 28 грудня.

Кожна година, кожен день подорожі тільки підтверджували відому істину: як це чудово — бачити світ. З вікна автобуса поставав реальний фільм про життя іншої країни. А ще були нові цікаві знайомства. І повсюди — доброзичливість, щирість така, що хотілося приїхати сюди ще не раз, розповідають студентки.

Щоранку день починається зі спільної молитви в церквах на парафіях. Молитви читалися різними мовами. В темному сій свічок біля намолених ікон всі разом — греко-католики, православні, римо-католики, протестанти славили Господа і кожне слово мало особливу оновлю-

Наталя СТОЯН біля квіткового годинника

вальну духовну силу. Крім вранцінької, були також обідні та вечірні загальні молитви.

— Мешкали ми в сім'ях, — розповідає Наталя. — Господарі будинку в Женеві, де я проживала разом з друзями, — літня подружня пара — ставилися до нас дуже приязно, тепло. І умови проживання були чудові. Кожному гостю надали окрему кімнату. Новий рік зустрічали в церкві. З 11 до 12 години тривала спільна молитва за мир в усьому світі, а після відправи всі зібралися в приміщенні при храмі Божому, щоб відсвяткувати прихід Нового року. Представники кожної держави підготували власну святкову програму, в якій представили свою країну.

Ми, тернополяни, всі були у вишиванках. Колядували. І танці були — ігрові, театралізовані. Загалом дуже веселим і барвистим вийшло свято.

— З власницею будинку, де я мешкала зі своєю групою, було приємно і цікаво спілкуватися — згадує Ірина. — Її троє дітей-студентів разом з батьком проводили канікули у Франції. До нас вона ставилася, як до рідних. Це був дуже гостинний і

затишний дім, де панувала тепла й дружня атмосфера. Коли від'їжджали, плакали і ми, і господиня.

Женева в новорічний святковий час була пречудова, але це аж ніяк не єдине місто, яке відвідали учасники міжконфесійної європейської зустрічі молоді. А Швейцарія — не єдина країна. Ми побували також у Польщі, Чехії, Німеччині, Австрії, Угорщині, відвідали сакральні та історичні святині цих країн. Про побачене можна розказувати довго, ілюструючи свою розповідь фотографіями. І все-таки забракне газетної площи і слів, щоб описати чарівну красу благословенних куточків цих європейських країн.

— Що ж запам'яталося особливо?

— У Женеві дуже популярне місце — квітковий годинник. Споглядаючи його, почуваєшся, як у казці. А на Женевському озері погляду відкривається потужний (висотою 140 метрів) водограй. Побували ми й біля штаб-квартири ООН. Сфотографувалися біля скульптури у вигляді гіантського стільця, одна з ніжок якого згідно із задумом скульптора надломлена. Це сприймається, як символ протесту проти руйнації та воєн, жертвами яких стають, що найстрашніше, невинні діти. В Лозанні із захопленням споглядали величний палац правосуддя. А в столиці Чехії — Празі слухали куранти на Староградській площи і дивилися як один за одним виходить 12 апостолів, щоб привітати нас. А

• **Студенти третього курсу стоматологічного факультету ТДМУ ім. І.Я. Горбачевського Наталя Стоян та Ірина Козир побували на міжконфесійній європейській зустрічі молоді, що за традицією відбувається в новорічні свята. Лише країна обирається щоразу інша. Цього року гостей приймала Швейцарія і, зокрема, її столиця Женева.**

Торік такою країною була Хорватія і зі всіх держав до її столиці Загреба з'їжджалися молоді люди.

ще з насолодою прогулялися Карловим мостом і в певному його місці загадали бажання, яке, кажуть, обов'язково збудеться, — розповіли третьокурсниці.

У німецькому місті Фрайбург Наталя Стоян відвідала Службу Божу в українській церкві, де править український священик. А символом Зальцбурга (Австрія), де народився Моцарт, вва-

ми не зможемо насолодитися дивовижною красою пейзажів, бо навіть гір не було видно через туман. Але вже наступного дня після нашого приїзду виглянуло сонце і все ожило, засяяло в його промінні. Туман розвівся і ми побачили горські вершини над Женевським озером. Казкова краса. Найдивовижніше, що після нашого від'їзду погода знову зіпсува-

лась. Хмары затулили сонце, задощило. Про це дізналася з листа господарів будинку в Женеві. А ще вони написали: «Ви подарували нам часточку свого сердечного тепла! Дякуємо за приемні хвилини спілкування, за інтерес до нашої країни».

Водночас швейцарці багато розпитували про Україну.

Зазвичай в гості приїжджають з подарунками і тернополяни везли чимало сувенірів.

— Я подарувала своїм новим знайомим вишиванки, виліплених з глини козаку та козачку, керамічні декоративні тарілки, вироби з дерева, листівки зображенням Тернополя, Києва, — розповідає Наталя. — В Женеві, господар будинку, де ми жили, почувши, що ми з України, приніс глобус і одразу продемонстрував, що знає, де це. «Ukraine! Ukraine!» — повторював задоволено, показуючи на глобусі нашу країну. А ще він сказав, що багато чув про Україну і хотів би в майбутньому відвідати Київ, Тернопіль, інші міста.

Мої співрозмовниці привезли додому сувеніри в швейцарському стилі і багато фотографій. А головне — найтепліші спогади про прекрасні місця, гостинних людей та атмосферу духовної спільноти, яку не забути.

Надія ГОРОШКО

Ірина КОЗИР на тлі фонтану на озері в Женеві

жається Хоензальцбург — найбільша цілком збережена середньовічна фортеця Європи.

— Враження від мандрівки — яскраві, приємні, сповнюють душу наснагою й енергією на весь рік — кажуть Наталя та Ірина. — Хочеться ділитися позитивними емоціями, розповідаючи про побачене, про людей, з якими познайомилися. Шкода тільки, що ці зустрічі були такими короткими.

У родинах, де проживали, з учасниками міжконфесійної європейської зустрічі з молоддю Наталя та Ірина спілкувалися англійською і переконані: таке спілкування — дуже дієвий спосіб відшліфувати власні знання іноземної мови.

— До того, як ми приїхали, погода не тішила: цілий місяць сонце ховалося за хмарами, дошкуляв туман, — розповіла Ірина. — Тутешні мешканці шкодували, що

Гіантська скульптура-стілець у Женеві

СПАС НЕРУКОТВОРНИЙ

Я подивився в очі Богу,
Піднявши очі на ікону,
А очі Божі — в мою душу.

І одізвалася совість, зразу
Згадала гнів, лукавства і
образи
І заболіло, запекло і зажевріло.

І враз відчув — я перед Богом,
Відчув провини і відчув
тривогу,
Відчув Його любов безмежну.

Я не дивлюся в очі Богу
І очі опустив додолу,
Соромлюся підняті знов.

КРИЖИНІ ДВІ ...

Зустрілися два айсберги
у морі.
Обтесували бік до боку гострі
І так пливли, як крига
льодяна,
В бурхливім і холоднім морі.
Проходив рік за роком
швидко,
Притерлися вже їх краї.

І вони ніжно дотикалися
обоє,
І хлюпались у крижаній воді.

І Сонце прикрашало їх
сіянням,

Й раділо дружбі їх міцній,
А течія хотіла завжди
роз'єднати.

Розходились ... і сходились —

противилися їй.

І так у тім бурхливім океані,

Де небезпека, де чатує смерть,

Крижині дві пливуть льодяні —

Холодні зовні, із полум'ям
сердець.

***

Як іній восени сідає на гілля,
То сонце встане з сходу і його

розтопить.

Так сум, бува, огортає життя,
Морозить душу, серце в

слізах топить,

Та зійде сонце ясне і утішить,
розтопить лід черствого серця

І потече чорнило й знов

напише

Про те, що радує і що болить

у серці.

А радує його весняний ранок,
обійме сонце, височінь небес,

цвіт біlosніжний, і рум'яне
твоє усміхнене лице,

Твої глибокі карі очі

І даль незвідана душа.

І радують мене ті зорі

в чистім небі

В спокійний вечір,

прогулянка вночі.

І ті розмови мудрі і безглузді,
Які вели ми, щоб пізнать себе,

І радують його слова ті ніжні,

Які сказали серце дороге.

Іван СОРОКА,

студент III курсу

медичного факультету

І АЇ ÈÑÀÍ Î ÑÅÐÖÅÍ

ТЮТЮНОПАЛІННЯ ТА АБДОМІНАЛЬНЕ ОЖИРІННЯ – ВОРОГИ СЕРЦЕВО-СУДИНОЇ СИСТЕМИ

1-5 вересня 2007 року у Відні (Австрія) відбувся конгрес Європейського кардіологічного товариства, на якому було обговорено результати великого рондомізованого дослідження EUROSPIRE-III. Підсумки цього дослідження виявилися найпessimistичнішими в кардіології за останні роки, незважаючи на величезні досягнення в медикаментозному та хірургічному лікуванні кардіологічних хворих. Тютюнопаління й ожиріння в обстеженіх хворих з кардіологічною патологією приводили ці методи лікування до нуля. Вони не сприяли нормалізації артеріального тиску при гіпертензії, попередженню прогресування цукрового діабету II типу та серцево-судинним ускладненням (інфаркт, інсульт, фатальним аритміям). Без зміни способу життя, відмові від тютюнопаління й зниження ваги тіла величезні матеріальні затрати на лікування згаданої кардіологічної патології виявилися маротратством. Отже, далі йтиметься про два основних вороги серцево-судинної системи тютюнопаління і абдомінальне ожиріння.

Тютюновий дим є психостимулятором симптомато-адреналової системи. При цьому нікотин погіршує мікроциркуляцію, провокує прооксидантний стрес,

разом з чадним газом викликає дисфункцію ендотелія артерій, що сприяє пошкодженню іншими розвитку та прогресуванню артеріальної гіпертензії (АГ) і атеросклерозу. Водночас при тютюнопалінні знижується синтез оксиду азоту ендотелієм і фібринолітична активність крові. У молодих людей нікотин викликає спазм вінцевих судин серця з розладом атеросклеротичної бляшки, що відіграє важливу роль у розвитку раптової серцевої смерті. Молоді мало адаптовані до гострої ішемії міокарда. Нещодавно консультував 34-річного молодого підприємця, який випалював щоденно три пачки сигарет і в якого розвинувся тяжкий інфаркт міокарда з ускладненнями.

Чому в такому випадку тютюнопаління набуло масового стабільного явища? До того ж його слід розцінювати, як легку форму наркоманії. Цьому сприяє як існування певних міфів, так і вдане самоутвердження молодої людини.

На користь тютюнопаління висувають аргумент про те, що є курці, які не страждають на серцево-судинніх хворобах, хронічний бронхіт, рак легенів. У тому числі серед курців є і довгожителі. Між тим, як показали дослідження, шкідлива реалізація тютюнового диму залежить від

особливостей геному людини. Кардіоваскулярні ускладнення розвиваються у курців зі спадковою склонністю до дисфункції ендотелію. В людській популяції такий генотип зустрічається у 20 % випадків.

Останніми роками зростає кількість курців за рахунок молодих жінок. Інколи навіть важко сказати, кого більше серед курців – юнаків чи дівчат. При тютюнопалінні у жінок раніше настає менопауза, десь на 5 років швидше починає прогресувати атеросклероз, відчути передчасне старіння. Крім ризику захворіти на рак молочної залози та матки, як у будь-якої жінки, у жінки-курця з'являється ще ризик виникнення раку легенів і губи. Це ж і відноситься до серцево-судинної патології.

Тютюнопаління незалежний фактор ризику атеросклерозу, інфаркту міокарда, інсульту, раптової серцевої смерті, обструктивних хвороб периферичних артерій, тож необхідно боротися із пасивним курінням. Досить жорсткі закони з величими штрафами прийняли в США, Франції, Англії, Німеччині, Ірландії щодо тютюнопаління в громадських місцях (бари, кав'ярні, ресторани, вокзали тощо).

В Україні цигарка стала складовою частиною життя багатьох людей. Цьому сприяє масова реклама через засоби масової інформації (бігборди, телебачення, кіно). Таку рекламу можете побачити і на вулицях Тернополя. Боротьбою з цією досить шкідливою звичкою, по суті, нікому займатися, а сили лише медичних працівників у цьому – замало.

Певне виховне значення має особистий приклад лікаря. Принцип тут один: лікар і цигарка – речі несумісні. Лікар-курець не має морального права проводити профілактичну роботу проти тютюнопаління, йому ні хворі, ні здорові не будуть вірити. Лікар, як і будь-який медпрацівник, має бути носієм здорового способу життя. На жаль, так не завжди буває.

Щодо масової профілактики, то її необхідно починати із сім'ї та школи. У родинах курців діти переважно прилучаються до паління. Дітей треба знайомити зі шкідливим впливом тютюнового диму на здоров'я людини. Особливо це стосується підлітків, для яких цигарка почасті стає засобом самоутвердження і зрілості.

В умовах страхової медицини в деяких країнах боротьба з палінням цигарок має матеріальну основу. Тут проводять контроль за коштами, витраченими на лікування хвороб, для яких тю-

ютюновий дим – фактор ризику. Так, у США за наявності страхового полісу після перенесеного інфаркту міокарда, якщо хворий продовжує палити, то при повторному інфаркті лікування не оплачують. Отже, засоби боротьби можуть бути різними.

Про вплив абдомінального ожиріння на серцево-судинну систему йшлося в статті «Про пузатих, або Метаболічний синдром» («Медична академія», № 17 за 14 вересня 2007 року). Немає необхідності повторювати патогенез функції здорової серцево-судинної системи при загадному синдромі. Вкажемо лише, що багаторічне абдомінальне ожиріння призводить до розвитку гіпертонічної хвороби та цукрового діабету II типу як результат активізації симpto-адреналової системи та інсульн-резистентності.

Лікування кардіологічних хвороб при збереженні абдомінального ожиріння або його ще збільшенні буде неефективним. Про це необхідно попередити хворих при проведенні медикаментозного чи хірургічного лікування кардіологічних хвороб (АГ, інфаркт міокарда, інших форм ІХС, атеросклерозу). Так вимагає сучасна біоетика.

**Борис РУДИК,
професор ТДМУ**

ОБ'ЄКТИВ

Микола Обзюк, студент фармацевтичного факультету

Тетяна Пискливець і Ніна Ковальська, студентки медичного факультету

ГЛАЕІ

НА СТОРОЖІ ЗДОРОВ'Я

Ольга Літковець завідує ФАПом у селі Підгороднє Тернопільського району. Випускниця Чортківського медичного училища, вона працює тут вже більше 20 років. Розповідає, що за останні півтора року за сприяння нового сільського голови Сергія Чапрака в селі сталися істотні позитивні зміни. Дах старенького будинку, де міститься ФАП, перекрили, опалення замінили на газове, зробили евроремонт. Зараз будівля – красива, та й усередині – тепло, комфортно, затишно. В гарних умовах Ольга приймає пацієнтів. Звертаються за медичною допомогою до двадцяти людей щодня.

ТЕПЕР – З БЛАКИТНИМ ПАЛИВОМ

До села Жолоби Кременецького району газ підвели 2004 року, але фельдшерсько-акушерський пункт залишився без блакитного палива. І лише напередодні 2008 року природний газ дійшов і до медичного закладу. Всі основні роботи з газифікації здійснили працівники Кременецького ВПРГ, яке очолює Сергій Данилюк.

Наразі з 375 дворів мешканці 240 користуються природним газом, розповів Жолобівський сільський голова Володимир Якубовський. Роботи із газифікації тривають. На черзі – школа, яку треба добувати та газифікувати.

За словами завідуючого ФАПу Ярослава Ярмошку, умови прийому пацієнтів стали набагато кращими й медики працюють в теплі. Отож задоволені всі.

Оксана БУСЬКА

ЯКЩО БРАКУЄ «СОНЯЧНОГО» ВІТАМІНУ

Нестача сонячного світла впливає не лише на емоційний, а й на фізичний стан людини, зазначають білоруські медики, передає БІЛЛА. Під впливом сонця в шкірі людини виробляється вітамін D, який необхідний для кращого засвоєння кальцію в кишечнику і його концентрації в кістковій тканині. 40 хвилин впливу сонячного світла на відкриті ділянки тіла – обличчя або руки – достатньо для вироблення добової потреби організму в «сонячному» вітаміні. У людей, які довго не бувають на свіжому повітрі, утворюється дефіцит вітаміну D, що значно знижує якість і міцність кісток.

Дорослі люди необхідно отримувати на добу 400 МЕ вітаміну D. Чашка свіжого молока, наприклад, містить 100 МЕ цього вітаміну. Багатим природним джерелом вітаміну D і кальцію є риб'ячий жир, сардини, лосось, оселедець, скумбрія, яйця, печінка курчат, сир, молочні продукти, вершкове масло, інжир, мигдалі, кунжут тощо. Тож не пропускайте жодного сонячного дня, гуляйте на свіжому повітрі і займайтесь спортом.

СТОМАТОЛОГИ ПРОТИ ХОЛОДНОГО ЧАЮ
Медики стверджують, що компоненти, які входять до складу холодного чаю, небезпечні для

зубної емалі, і його постійне вживання може привести до розвитку каріесу, повідомляє CNews. До складу холодного чаю входить цукор, але вміст його, як і у всіх газованих напоях, суверо обмежений, а тому небезпека полягає здебільшого не в ньому, а в яблучній, лимонній, винокам'яній і фосфорній кислотах, які теж є компонентами цього напою.

Стоматологи попереджають, що ці речовини більш небезпечно для здоров'я наших зубів, ніж глюкоза та інші вуглеводи. Раніше були проведені дослідження, результати яких показали, що немає точно доведеного зв'язку між появою каріесу і захопленням несолодкими газованими напоями. Однак радять прислухатися до нових даних і обмежити споживання холодного чаю.

ЩОБ ЗУБИ НЕ РУЙНУВАЛИСЯ

Європейські фахівці створили новий вид бактерій, які перешкоджають утворенню каріесу зубів, повідомляє Lenta.ru. На базі молочної бактерії вдалося сконструювати генетично змінену модифікацію, яка має здатність не допускати утворення в порожнині рота кислот, що руйнують зуби. Суть захисту полягає в тому, що модифіковані бактерії здатні виробляти осолідливі антитіла. При цьому бактерія зовсім нешкідлива для людського організму. Невдовзі нова бактерія додаватиметься до молочних продуктів.

РУХАЙТЕСЯ – ЦЕ КОРИСНО ДЛЯ ПСИХІКИ

Брак фізичної активності загрожує людині не лише зайвою вагою, але й розладами психіки – від депресії й аж до серйозних захворювань, вважають британські вчені.

Професор Нанет Матрій, експерт із спортивної фізіології з університету шотландського міста Стратклайд, зазначає, що фахівці зовсім нещодавно почали помічати зв'язок між малорухливим способом життя і психічними розладами. Згідно з результатами досліджень у малоактивних людей удвічі більше шансів впасти в депресію порівняно з тими, хто багато рухається.

Дослідники з університету англійського міста Брістоль встановили, що фізична активність на третину скорочує ризик розвитку хвороби Альтгеймера. Учені не можуть пояснити такий зв'язок, проте припускають, що він зумовлений поліпшенням функціонування серцево-судинної системи, а також зміною хімічних процесів у головному мозку.

Рекомендована Міністерством охорони здоров'я Великої Британії норма фізичної активності для дорослих становить 30 хвилин на день п'ять разів на тиждень. За даними відомства, цю рекомендацію не виконує значна частина дорослого населення країни. Тривожна тенденція спостерігається й серед дітей, які дедалі більше віддають перевагу малоактивним заняттям. Нині встановлену норму фізичної активності не виконують 30 відсотків хлопчиків і 40 відсотків дівчаток.

ВИНОГРАД ВРЯТУЄ ВАС ВІД ДЕПРЕСІЇ

Виноград – чудовий засіб від утоми, підвищеної нервової збудливості й депресії. Він очищує нирки й сечовий міхур, усуває запори, покращує обмін речовин і роботу серця. В цих ягодах містяться вітаміни групи В, а також потрібні нашим кісткам і щитоподібній залозі магній та залізо.

Якщо ви виснажені й страждаєте на недокрів'я, віддайте перевагу чорним сортам винограду. Якщо застудились, просто заваріть родзинки окропом і пийте. Такий відвгар – прекрасний відхаркувальний засіб. Крім того, він допомагає нормалізу-

вати підвищений кров'яний тиск. А вживання по півсклянки свіжо-вичавленого виноградного соку за годину до їди тричі на день протягом місяця дасть змогу позбутися нервових розладів.

ЧОТИРИНОГІ ЦІЛИТЕЛІ

У муніципальній лікарні міста Кампінас (Бразилія) можна побачити незвичайне для таких установ явище – коридорами шпиталю спокійно гуляють собаки. Чотириногі друзі людини допомагають хворим дітям боротися з недугами. Тварини наносять візит в цю лікарню один раз на тиждень після обіду. На думку директора клініки Сильвії Бенвенутті, присутність тварин поглишує психологічний стан і хворих, і персоналу. «Тварини допомагають хворим дітям розслабитися, вони менше страждають через розлуку з батьками, перестають боятися лікарін. Собаки повертають дітям бажання грatisis», відзначає директор.

Ідея про «собакотерапію» спала на думку біолога Сильвії Перейра після того, як її си-

нові, який хворіє на синдром Аспергера (форма аутизму) купили цущеня лабрадора, і він на очах став змінюватися на краще. Перейра разом зі своїми собаками-лікарями відвідує не тільки хворих дітей, а й будинок людей похилого віку. Вона стверджує, що її підопічні пробуджують у людях найкращі почуття, викликають позитивні емоції і реакцію. Щоб стати «собако-терапевтом», тварини проходять суворий добір.

ЯК СПІВ ПТАХІВ ВПЛИВАЄ НА ЛЮДИНУ

Британські вчені почали масштабне дослідження, цілью якого встановити, як спів і крики птахів впливають на людське життя. Як повідомив керівник проекту лікар Ендрю Уайтхаус, вчені мають намір зрозуміти, як люди сприймають певні звуки, реагують на них і вчаться розпізнавати пісні та крики птахів. Також під час дослідження, яке за розрахунками експертів, триватиме два роки, британці мають намір з'ясувати, як спів птахів відображає час, місце і сезон, і яким чином люди втілюють спів птахів у науці, мистецтві, музиці та своєму повсякденному житті. Лікар Уайтхаус зазначив, що в даному проекті може взяти участь будь-який житель Сполученого Королівства, який зможе розповісти про те, як він вчився розпізнавати птахів по їх співу. «Для цього зовсім не обов'язково бути експертом з птахів», – уточнив він.

ЖИРНА ЇЖА І БІОЛОГІЧНИЙ БУДИЛЬНИК

Результатом експерименту, проведеного американськими вченими з університету Еван-стона (Іллінойс), став доказ прямого зв'язку між кількістю жирів у раціоні та порушенням добових ритмів. Відомо, що нестача сну або порушення добових ритмів (нічний графік роботи, подорож зі зміною часової зони) вважаються одніми із чинників, які сприяють переїданню. Нові дослідження вчених говорять про те, що причинно-наслідковий зв'язок може бути і зворотним.

Зв'язок між особливостями харчування і добовими ритмами давно припускали вчені. Зокрема, відомо, що активність генів, які регулюють метаболізм жирних кислот, залежить від часу доби, а деякі рецептори ядра клітини, що регулюють активність генів добових ритмів, активуються стеролами – продуктами метаболізму жирів. Таким чином, порушення добових ритмів призводить до порушення обміну речовин і схильності до ожиріння. Висновки експерименту підтвердили дослідники з Чиказького університету.

КАЛЕЙДОСКОП 6 МЕДИЧНІ СЕКРЕТИ БІЛОГО ДОМУ

Вудро Вільсон пережив інфаркт за два роки до закінчення свого президентського мандата і до кончини залишився прикутий до ліжка: у той період Америкою правили його дружина і вузьке коло родників.

Франклін Делано Рузвельт приховував від американців свій поліомієліт, через який він пересувався в інвалідному кріслі, а також серйозні проблеми із серцем, котрі мучили його протягом третього мандата.

Джон Кеннеді офіційно заперечував, що в нього адісонова хвороба і страждав від сильних болей у спині. Поширене переконання: якби виборці знали про тяжкість його захворювань, то 1960 року він би програв на виборах Ніксону. Останній же, у свою чергу, ніколи не признавався у тому, що страждав на госпіту форму флебіту.

Відтоді у Сполучених Штатах багато чого змінилося. Президенти, кандидати на посаду президента, сенатори, міністри – від Лінدونа Джонсона до Рональда Рейгана, від Боба Доула до Руді Джуліані відкрили для громадськості свої медичні картки. Вони завжди це робили за власною ініціативою, оскільки американський закон стоять на сторожі приватного життя і медичних карток громадян.

Але це питання продовжує залишатися актуальним. Як далі поширюється право виборців знати медичну історію або стан здоров'я кандидата? Чи грає роль така інформація у виборі, за кого голосувати? Як далеко може зйтися преса в пошуках подробиць, що стосуються здоров'я тих, хто виборює виборну посаду? Наскільки наполегливо варто зобов'язувати кандидатів надавати такого роду інформацію? Стає очевидним, що політиків не варто навіть намагатися приховувати стан свого здоров'я. У цьому переконався Джордж Макговерн, котрий змушений був відмовитися від передвиборчої гонки після того, як з'ясувалося, що він лікувався від психічного розладу, у тому числі і за допомогою електрошоку.

Ще зовсім недавно серед американських політиків була поширенна тенденція не розповідати містили стволові клітини новонароджених пацючат і викликали процес їх росту. Відбулося повне оновлення тканин серця, і воно знову стало дієздатним. Вчені переконані у можливості застосування даного методу для людей. Тепер вони зосередяться на можливості вирощування придатних для пересадки судин та цілих органів, які складатимуться зі стволових клітин.

всіх подробиць про своє здоров'я. Рональд Рейган не повідомляв про те, що в 1985 році його оперували з приводу раку, а через п'ять років після відходу з посади президента він написав відкритий лист американцям, повідомивши про свою хворобу Альтгеймера.

У 1992 році настало черга Пола Тсонгаса, котрий був сенатором від Массачусетса і кандидата в президенти з непоганими шансами на успіх. Спочатку він сказав виборцям, що його успішно пролікували з приводу злокісного лімфатичного вузла. Потім під тиском ЗМІ змушений був визнати, що він і лікарі не розглошували факту про ще один цикл лікування у зв'язку з рецидивом захворювання.

2000 року кандидат на номінацію головного героя Демократичної партії і колишній баскетболіст Білл Бредлі дотяг до моменту термінової госпіталізації, щоб офіційно оголосити про те, що він страждав на серйозну форму серцевої аритмії.

А от Джанет Рено, міністр юстиції при Біллі Кліntonі, ні хвилини не вагаючись, заявила, що в ней діагностована хвороба Паркінсона. Останнім знаменитим політиком, який відверто розповів про свою хворобу, став Руді Джуліані. Він відмовився від боротьби за крісло сенатора 2000 року проти Гілларі Кліnton, оголосивши за два тижні до початку перегонів про те, що в нього рак простати. І навіть якщо він виступив з таємною заявою після того, як стали поширюватися перші чутки про його хворобу, немає сумніву в тому, що новим девізом політиків стає відвертість. Як пояснює історик Колумбійського університету Аллан Бринклі, у нашій культурі стало неприйнятним, щоб кандидат на державну посаду казав: «Мое здоров'я – лише моя справа».

СТВОЛОВІ КЛІТИНИ ВІДНОВИЛИ МЕРТВЕ СЕРЦЕ

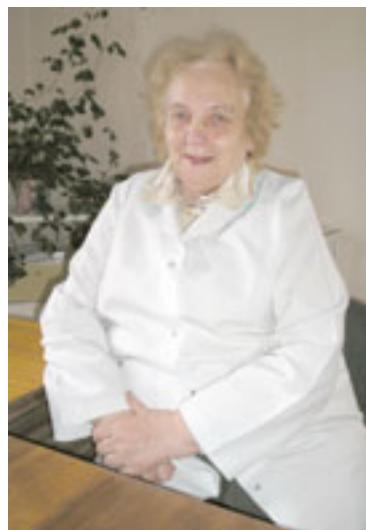
Американським вченим вдалося вирости дієздатне серце на основі мертвого органу. Експеримент проводили з органом, взятым у пацюка. Знього вийняли всі м'язові клітини, залишивши лише судини та клапани. В отриманий каркас по-

дібруку підготовлено за інформацією інтернет-сайтів і преси

ЧИ НЕ В ПЕРШУ ЧЕРГУ ЗВЕРТАЮТЬСЯ ХВОРІ В ПОЛІКЛІНІКУ

Отже, 1958 року в Тернопільській обласній лікарні створюють поліклінічне відділення. Першим його завідувачем стає Арон Шпргман. Посаду старшої медичної сестри обійняла Алла Порохова, а сестрою-господинею призначили Надію Щербакову. Пацієнти приймали сім лікарів Це – ортопед-травматолог, стоматолог, рентгенолог, окуліст, отоларинголог, лікар-лікувальник. Протягом 1958-59 років у відділенні працювали 23 медичні сестри, рентгенолаборант, чотири медреєсторатори та 11 санітарок.

Ірина Форисюк – понад п'ятдесят років у медицині. Працювала тривалий час лікарем-окулистом в обласній лікарні, оперувала, несла ургентну службу. Вже майже чотирнадцять років консультує хворих у поліклініці. Ірина Михайлівна рада, що доля повела її в медицину. Каже, це справді найгуманніша й найблагородніша професія. Своїм колек-

Ірина ФОРІСЮК, лікар-окулист, ветеран медицини

пансерному центрі перебувають понад 44 тисячі 670 потерпілих від атомного смерчу. Хворі тут проходять прийом, відтак отримують скерування до лікарів вузької спеціалізації. В обласній

лежні методи обстеження, надають необхідні лікувальні рекомендації і проводять слухопротезування краян.

Завідувач сурдологічного кабінету, обласний позаштатний сурдолог Олександр Говда твердить, що слухопротезування протягом року потребують понад тисячу інвалідів і учасників війни, членів УТОГ, пацієнтів загальної категорії. Завдяки збільшенню фінансування стихає соціальна напруга навколо слухопротезування. Передовім слуховими апаратами забезпечують інвалідів та учасників війни. Не-приглядно хіба що є картина із зменшенням загальної черги на ці апарати. Водночас варто зазначити, що діагностику порушень слуху в сурдологічному кабінеті проводять на сучасному аудіометричному обладнанні.

У складі поліклініки є й кардіодиспансерний центр. Створили його 1996 року, аби оптимізувати роботу кардіологічної служби. Першим завідувачем цього підрозділу був Дмитро Виштикалюк.

ціональної діагностики. Ехокардографія – з цього розряду. Це метод ультразвукового дослідження серця. З його появою в багатьох випадках зникла потреба в інвазивних обстеженнях, вдалося покращити діагностику ішемічної хвороби, а також хвороб перикарда, вроджених та набутих вад серця. Важким хворим і при підозрі на інфаркт міокарда електрокардіограму проводять за допомогою переносного апарату.

Кабінет обладнаний діагностичним автоматизованим комп-

• **Поліклініка... Пацієнти чи не в першу чергу звертаються сюди. Адже знають, що у цьому лікувальному закладі завжди отримають кваліфіковану медичну консультацію чи допомогу. Вже рівно півстоліття таку шляхетну та добру справу творить Тернопільська комунальна консультативна поліклініка. П'ятдесят років... Сотні тисяч хворих, якщо не кілька мільйонів, за цей час побували тут, шукали розради у своєму захворюванні, отримували лікування! Тож загляньмо в історію та подивімось на сучасне поліклініки.**

Наталія КОЗОРИЗ, старша медсестра поліклініки

лексом «Кардіо плюс». А от для визначення вентиляційної функції легень у хворих з патологією системи дихання тут проводять спірографію та пневмотахометрію. На каналі РЕО виконують реовазографію. Це – метод діагностики захворювань судин кінцівок.

Робота працівників клінічної лабораторії має велике значення для правильного встановлення чи уточнення діагнозів пацієнтів. Тут проводять забір крові для загального аналізу крові, прийом сечі для загального аналізу за Нечипоренком, а також для визначення білка в добовій кількості сечі. Для повного обстеження гематологічних хворих додатково підраховують тромбоцити, ретикулоцити, за потреби визначають довготу кровотечі і час згортання.

Окрім того, в лабораторії проводять реакцію агломерації лейкоцитів, аби допомогти лікарям у доборі медикаментів для лікування алергізованих пацієнтів. Безперечно, тут займаються підрахунком спермограми, як і дослідженням вагінальних мазків, простатичного секрету для виявлення запальних процесів уrogenітальної сфери.

Звісна річ, кожен підрозділ, кожен працівник багато важить для будь-якого лікувального закладу. Невіддільними від поняття «медицина» є медсестри. Першою на посаду старшої медичної сестри була призначена Алла Порохова. Останніми десятиріччями на цьому посту працювали Людмила Байдак, Надія Сенчишин. З 2003 року медсестринським колективом керує Наталія Козоріз.

Григорій ЗЕЛЕНЕНЬКИЙ, обласний позаштатний лікар-профпатолог

За словами Ірини Синиці, заспівника головного лікаря з поліклінічної роботи, обласна комунальна консультативна поліклініка займає провідне місце в системі амбулаторного обслуговування мешканців Тернополя – здійснює консультативну та організаційно-методичну роботу. Нині тут висококваліфіковану допомогу краянам надають 29 профільних спеціалістів, з яких 16 отримали вищу категорію, п'ять – першу, три – другу. Не мають певної категорії наразі лише п'ять лікарів. Окрім того, консультації хворим надають завідувачі спеціалізованих стаціонарних відділень і працівники кафедр Тернопільського державного медичного університету ім. Івана Горбачевського.

Олександр ГОВДА, обласний позаштатний сурдолог

тивом лікар-окулист теж не може не похвалитися. Каже, що він дружний, самовідданий у праці.

Григорій Зелененський в обласній поліклініці працює понад тридцять років. Фах у нього, я б сказав, рідкісний чи, як кажуть медики, лікар він – вузької спеціалізації. Єдиний в області. А займається Григорій Гнатович професійною патологією. В сімдесятівісімдесяти роках в області було чимало підприємств як виробничих, так і сільськогосподарських, на яких переважала висока залишеність, вібрація, шум. З плинном часу ці шкідливі виробничі чинники спричинилися до виникнення в багатьох працівників професійної патології. З 1980 року зареєстрували 825 таких випадків. 75 відсотків з цієї категорії пацієнтів складають робітники, решта трудівники агропромислового комплексу.

Єдиний в області і центр радіаційного захисту населення. Його створення викликане великою українською трагедією – катастрофою на Чорнобильській АЕС. П'ятнадцять років тому з'явився такий підрозділ в обласній поліклініці. Нині, за словами завідуючої цим центром Олександри Юрівської, на обліку в дис-

Валерій ПАВЛОВ, обласний позаштатний кардіолог, завідувач центру

клінічний лікарні у чотирьох відділеннях для цих пацієнтів розгорнули 15 ліжок.

Працівники центру також зорганізовують віїзди лікарів обласної лікарні в районні та міські лікувальні заклади.

Сурдологічний кабінет теж єдиний на Тернопіллі спеціалізований діагностично-лікувальний підрозділ. Тут займаються діагностикою патології органів слуху в дорослих, проводять всі на-

значені методи діагностичних досліджень людей, які потерпають від серцево-судинних захворювань, використовують у кабінеті функ-

ціональні методи обстеження, надають необхідні лікувальні рекомендації і проводять слухопротезування краян.

Завідувач сурдологічного кабінету, обласний позаштатний сурдолог Олександр Говда твердить, що слухопротезування протягом року потребують понад тисячу інвалідів і учасників війни, членів УТОГ, пацієнтів загальної категорії. Завдяки збільшенню фінансування стихає соціальна напруга навколо слухопротезування. Передовім слуховими апаратами забезпечують інвалідів та учасників війни. Не-приглядно хіба що є картина із зменшенням загальної черги на ці апарати. Водночас варто зазначити, що діагностику порушень слуху в сурдологічному кабінеті проводять на сучасному аудіометричному обладнанні.

У складі поліклініки є й кардіодиспансерний центр. Створили його 1996 року, аби оптимізувати роботу кардіологічної служби. Першим завідувачем цього підрозділу був Дмитро Виштикалюк.

Робота працівників клінічної лабораторії має велике значення для правильного встановлення чи уточнення діагнозів пацієнтів. Тут проводять забір крові для загального аналізу крові, прийом сечі для загального аналізу за Нечипоренком, а також для визначення білка в добовій кількості сечі. Для повного обстеження гематологічних хворих додатково підраховують тромбоцити, ретикулоцити, за потреби визначають довготу кровотечі і час згортання.

Окрім того, в лабораторії проводять реакцію агломерації лейкоцитів, аби допомогти лікарям у доборі медикаментів для лікування алергізованих пацієнтів. Безперечно, тут займаються підрахунком спермограми, як і дослідженням вагінальних мазків, простатичного секрету для виявлення запальних процесів уrogenітальної сфери.

Звісна річ, кожен підрозділ, кожен працівник багато важить для будь-якого лікувального закладу. Невіддільними від поняття «медицина» є медсестри. Першою на посаду старшої медичної сестри була призначена Алла Порохова. Останніми десятиріччями на цьому посту працювали Людмила Байдак, Надія Сенчишин. З 2003 року медсестринським колективом керує Наталія Козоріз.

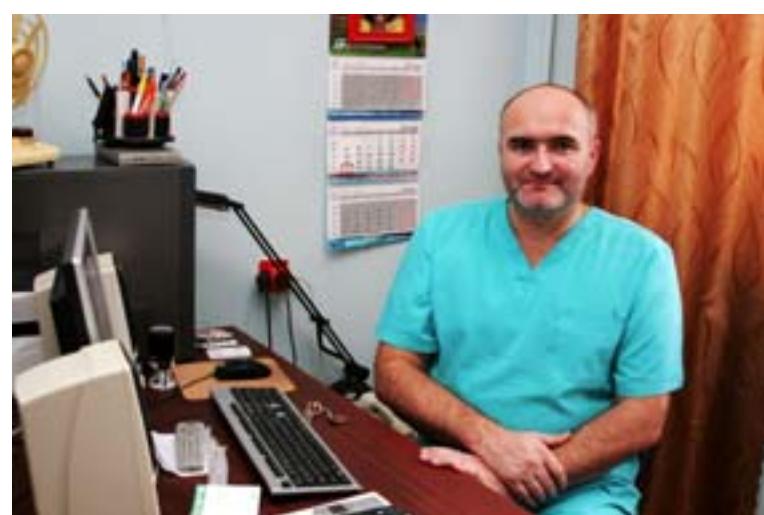
**Текст і світлини
Миколи ВІЛЬШАНЕНКА**

ТЕРНОПІЛЬСЬКА «ФАБРИКА КРАСИ»

Як стверджують фахівці, кількість охочих скористатися послугами пластичного хірурга зросла в Україні у п'ять разів!

— Ідея щодо створення такого напрямку, як пластична та естетична хірургія, у нашій лікарні належить колишньому головному лікарю Валерію Яцюті, — пригадує завідувач хірургічного відділення Василь Костевич. — Звісно, як і кожний медичний проект, зреалізувати його було, ой, як непросто, нелегкими були й перші кроки становлення, але уже в грудні 2001 року прийняли перших пацієнтів. Нині за племіна наших пластичних хірургів уже понад 400 операцій. На рік вони проводять понад 80 операційних втручань з корекції тіла, обличчя та бюсту.

— І що можете запропонувати тим, хто до вас звертається?

Василь КОСТЕВІЧ, завідувач відділення

— Нині маємо досить широкий вибір способів і методів лікування вікових змін, вроджених дефектів та наслідків травм, — долучається до розмови пластичний хірург Любов Атрощенко. — Освоїли та успішно проводимо ліпосакцію — видалення жирових відкладень з проблемних зон, ліфтинг — кругову підтяжку шкії, обличчя, блефаропластику — операцію на повіках, проводимо також корекцію зморшок за допомогою біогелю, отопластику (усунення «клаповухості»).

— **А як щодо зміни бюсту?**

— Пластичні операції із реконструкції — зменшення, збільшення чи підтяжки молочних залоз — також проводимо. При міром, щоб збільшити перса під молочну залозу вводимо імплантат — пружний «мішечок», наповнений силіконом. Для цього використовуємо протези таких відомих фірм, як «Mentor», «Polytech silimed».

— **Багатьох хвилює проблема зайвого жиру в ділянці живота...**

— У цьому випадку пропонуємо ліпосакцію — видалення зайвих відкладень жиру, а також більш радикальний спосіб — абдоменопластику (видалення жирового фартуха). Щоправда, перед тим, як відправитися в клініку «Скинути зайву вагу», як і при будь-якій операції, потрібно пройти детальне обстеження. А ще робимо хірургічні

— Думка про те, що дану від народження зовнішність можна змінити, уже не дивує нікого. А от цікавість щодо усіх тонкощів пластичної хірургії і нині не меншає.

Скористатися послугами пластичного хірурга ще зовсім недавно було привілеєм «людів публічних»: артистів, співаків, політиків — осіб відомих і заможних. Тому уявити пересічному українцеві можливість пластичних операцій не тільки в провінції, а навіть у столиці було важко. Але те, що пластична та естетична хірургія ось уже сьомий рік функціонує і досить-таки успішно, на базі хірургічного відділення Тернопільської міської лікарні № 3 — факт, до того ж беззаперечний.

втручання з видалення та корекції післяопікових та посттравматичних рубців.

— **Бажання пацієнта для вас — закон чи можете комусь і відмовити?**

корекцію за допомогою найсучасніших методик і апаратури, тому їздити деінде не обов'язково. За словами завідувача відділення Василя Костевича, тернопільська косметична хірургія майже нічим не відрізняється від закордонної. До слова, й рада ВАПРЕХ оцінила роботу наших пластичних хірургів як таку, яка відповідає високому кваліфікаційному рівню. Щодо цін на послуги, то вони значно нижчі, бо ж адаптовані до нашого регіону й суттєво різняться навіть від тих, що в київських клініках.

Нині географія тих, хто ужескористався та й не раз послугами наших пластичних хірургів, доволі широка — є пацієнтки з

Любов АТРОЩЕНКО,
пластичний хірург

члена Асоціації пластичних хірургів Німеччини Віталія Жеворонка.

— Насамперед, крім завоювання ваших особистих симпатій і довіри, пластичний хірург повинен бути компетентним і досвідченим в тому виді операцій, які ви хочете провести. Важливо є його участі визнання міжнародними та всеукраїнськими організаціями косметичних хірургів. Дізнайтеся про наявність дипломів, сертифікатів, посвідчень, які підтверджують кваліфікацію вибраного вами фахівця.

Подивіться на фотографії результатів лікування і порівняйте їх з вашими уявленнями.

— **А хто має право проводити косметичні операції?**

— Пластичною хірургією займаються лікарі різних спеціальностей, необхідний для цього досвід вони отримують, як правило, за власною ініціативою після закінчення післядипломної спеціалізації. Але, звісно, перш ніж зайнятися косметичною хірургією, фахівець повинен прийняти основи хірургії. За останнім рішенням ВАПРЕХ пластичною хірургією має право займатися хірург з досвідом роботи не менше п'яти років в загальній хірургії.

Уже наприкінці цього року буде проведена й спеціальна атестація усіх пластичних хірургів, затверджені необхідні документи щодо функціонування на базі стаціонарів такого підрозділу, як пластична естетична хірургія. Особу, яка не матиме відповідного сертифікату не допускатимуть до практичної діяльності.

— Знаєте, пластична хірургія — це та галузь, яка вимагає від спеціаліста власного вдосконалення, відточування навиків, оволодіння новими знаннями, тому, аби бути добрим спеціалістом, необхідне постійне навчання. Особливо допомагає у цьому спілкування та обмін досвідом у найкращих фахівців — як вітчизняних, так і зарубіжних. Скажімо, операцію з пластики молочних залоз і методику проведення ліпосакції я удосконалював у клініці

пластичної хірургії німецького міста Гельдеберг (це одна з красних шкіл цього напрямку), а одне з останніх навчань — міжнародний майстер-клас «Естетична хірургія обличчя», який відбувся у Києві за участю дійсного члена Асоціації пластичних та естетичних хірургів Франції С. Маршака.

Як бачите, пластична хірургія може багато. Напевне, крім одного — зробити ваше життя цікавим і наповненим змістом. Тому тільки від пацієнта залежить, яким він стане після операції.

**Лариса ЛУКАЩУК,
Ярослав СТАРЕПРАВО (фото)**

МІФИ, ЯКІ ЖИВУТЬ СЕРЕД НАС

Вік, особливо для жінки, не має чітких меж. І не секрет, що саме представниці прекрасної частини людства найчастіше звертаються за допомогою до пластичних хірургів. Виконання відповідної естетичної корекції дає їм змогу насамперед позбутися певних комплексів, набути бажаних естетичних форм, зайняти більш упевнену життєву позицію, змінити професію, досягти висот у бізнесі та, найголовніше, — помолодішти.

Проте думка про те, що після операції можна відразу «позбутися» 25-30 років — найпоширеніший міф. На жаль, вік жінки видають не лише зморшки, а й стан душі. Хірургічне омоложення можливе. Тільки не варто очікувати від нього занадто великого ефекту. Так, скажімо, обличчя стає привабливішим, на нього ліпше наноситься косметика, але без турботи про своє здоров'я довго така краса не утримається.

Не можна робити і кілька операцій з корекції обличчя і тіла поспіль. Бо це гарантований підрыв здоров'я та відчутний удар по імунній системі (донедавна це був ще один із поширених міфів). Питання ж про те, коли звертатися до пластичного хірурга, завжди було дилемним. Чи варто поспішати на корекцію тоді, коли з'явилася перша зморшка, чи необхідно дочекатися «бальзаківського» віку? Адже кількість пластичних операцій обмежена — зазвичай не більше трьох. Тому треба максимально відтягнути час походу до хірурга і обходитися якнайдовше консервативними заходами. Ще один усталений міф.

ЦІКАВО

За ствердженням журналу Newsweek, щороку за допомогою до косметичних хірургів звертається близько одного мільйона американських жінок.

Мешканка Сполучених Штатів Америки Мері Ділірро зберігає жир, який вилучили у неї в результаті ліпосакції (відсмоктування) в холодильнику свого хірурга. І кілька разів на рік лікар упорскує їй у щічки невеличкі порції її ж жиру. Така операція коштує трохи більше 1000 доларів. Як заявила місіс Ділірро, це так само просто, як сходить на прийом до дантиса.

Віталій ЖЕВОРОНКО,
пластичний хірург

сусідніх областей — Львівської, Івано-Франківської, приїжджають із Києва та країн Євросоюзу.

«**ЗРОБИВ ТІЛО — ГУЛЯЙ СМІЛО...**»

Більшістю пацієнтів тернопільських пластичних хірургів є жінки. Чоловіків чомусь мало хвильють навіть велетенські животи, щоправда, були й такі пацієнти. Найчастіше пацієнтки прагнуть збільшити чи зменшити груди, видалити зайвий жир, зробити підтяжку обличчя. Цікаво, що найстаріший пацієнт клініки 57 років. Щоправда, після усіх проведених операцій на вигляд їй більше тридцяти п'яти не даси — останніми роками, як розповідають лікарі, вона зробила уже дві підтяжки обличчя, блефаропластику, а нещодавно побуває в Америці, де консультувалося у тамтешніх хірургів — роботу тернополян вони оцінили «на відмінно».

Як видно, і у Тернополі є усі можливості зробити пластичну

ЦІ ЗАГРОЗЛИВІ «НИРКОВІ ЗОРІ»

У ВІДДІЛЕННЯ НЕФРОЛОГІЇ ІНОДІ ПОТРАПЛЯЮТЬ ПАЦІЄНТИ, ЯКІ ЩОЙНО ВИЯВИЛИ ХВОРОБУ, АЛЕ ЦЕ ЗА МІСЯЦЬ ... ДО СМЕРТІ

Україні понад 800 людей потерпають від хронічної ниркової недостатності. Восьмे-ро мають трансплантовану нирку, пересаджену здебільшого від родичів. Ще понад 60 осіб «прикупі» до гемодіалізу, так званої штучної нирки. Чому «прикупі»? Бо тричі на тиждень вони долають різні відстані з усіх куточків області до Тернополя, щоб на чотири години приєднатися до апарату, який очистить кров від шлаків, тобто виконає функцію нирок.

Ось така драматична статистика щодо захворювання нирок... Власне, є ще один, найсумніший чинник — смертність від ниркових захворювань. Бо ці недуги за певних обставин стають уже невиліковними... Людство серйозно стурбоване стрімким поширенням смертоносного СНІДу, онкозахворювань і чомусь не б'є на сполох (хіба що у вузьких колах фахівців гостро звучить проблема) про загрозливе зростання кількості ниркових захворювань. Уявіть-но, у світі мільйон людей потребують замісної ниркової терапії — це вже згадані штучна нирка, гемодіаліз чи трансплантацію нирок.

Про усі наведені факти розповіла мені завідуюча відділенням нефрології обласної клінічної лікарні Олена Мартинюк. Сказати, що моя співрозмовниця — досвідчений висококваліфікований фахівець, це, мабуть, сказати лише частину правди. Адже Олена Степанівна стояла біля витоків створення нефрологічної служби в області, і ось уже 31 рік очолює відділення нефрології.

— Олена Степанівна, чому, на ваш погляд, зростає кількість недужих на нирки?

— Передусім слід сказати, що нирки є фільтром у людському організмі, відтак вони потерпають від усіх шкідливих чинників — нейакісної їжі, токсичних медикаментів, куріння, алкоголю... А щоб організм, як годиться функціонував, необхідний внутрішній хімічний баланс, який, передусім, регулюється нирками. Всі шлаки, які утворюються у процесі життєдіяльності, виділяються нирками. Okрім шлаків, цей орган виводить зайву рідину, солі. Нирки також виділяють гормони, які регулюють тканину кісткового мозку, впливають на структуру кров'яних тілець, на кров'яний тиск. Тож

Олена МАРТИНЮК

коли нирки не можуть впоратися із згаданими функціями, у людини піднімається артеріальний тиск, з'являються набряки, розвивається анемія, остеопороз (патологічно ламаються кістки). Тож нирки треба пильнувати. Біо-в роботі цього органу мають дуже сумні наслідки.

Щодо зростання показника захворювань, то, безсумнівно, найбільше поповнює лави нефрологічно хворих цукровий діабет. Ця недуга за масовістю і за тяжкими наслідками стала справжньою бідою для людства. Діабет вражає і нирки, розвивається так звана діабетична нефропатія. У нашому відділенні багато пацієнтів з таким діагнозом.

— Чи справді, щоб «заробити» ниркову хворобу, достатньо промерзнути? Адже ми всі час від часу потрапляємо під дощ чи просто змерзаємо, але, на щастя, якось обходиться...

— Знаєте, якщо вже зайшла мова про дітей, дуже радила б, особливо дівчаткам, вдягатися за погоду. Просто боляче дивиться, як з-під коротеньких курток виблискує гола спина. Потім ці модниці потрапляють до нас у відділення і, на жаль, не завжди обходиться найлегшим діагнозом — циститом.

А тепер відповім на запитання. Вважають, що виникнення запального процесу у нирках провокує інфекція. Це можуть бути тонзиліти, гайморити, ангіни, гострі респіраторні інфекції... (це глибинні ураження органу)

Звісно, якщо людина ще й промерзла, це, так би мовити, сильний додатковий удар на нирки. Тож така порада: якщо ви занедужали, зверніться до лікаря, належно пролікуйтесь. Не сприймайте вірусну інфекцію, як незначний епізод, яким можна зневажувати, випивши пігулку від температури. За будущу чи ГРЗ треба вилежати, вигріти. І обов'язково після лікування здайте на аналіз сечу. Причому не раз, через кілька днів знову здайте. З двох-трьох лабораторних досліджень можна зробити висновок, чи уразила інфекція нирки.

Ускладнення у вигляді гострого гломерулонефриту, гломерулонефриту лікують, якщо виявлені вчасно (стосовно гломерулонефриту навіть при вчасному виявленні повне одуження спостерігають у 80-90 відсотках). Ці серйозні недуги, якщо їх не лікувати, можуть привести до хронічної ниркової недостатності, особливо глумерулонефриту. Він, до речі, вражає переважно підлітків. Бо у них триває процес формування нирок, відтак у цей період орган є менш захищеним.

— Я звернула увагу, що у палахах сусіднього відділення, де проходять гемодіаліз, зовсім молоді люди... Це можна вважати підтвердженням ваших слів: гломерулонефрит — хвороба молодих?

— На жаль, так. Знаєте, глумерулонефрит — дуже підступна хвороба, бо не болить. Людина може не здогадуватися, що хвора, а в організмі відбуваються незворотні процеси. Хронічна ниркова недостатність може розвиватися роками, десятиліттями, а може наступити дуже стрімко. До нас у відділення потрапляли пацієнти, які щойно виявили хворобу, але це було за... місяць до смерті. Так, за скруванням окуліста прийшов до нас 34-річний водій, який возив одного тернопільського начальника. Він почав втрачати зір. Окулісти по очному дні часто розпізнають ниркові недуги. Так було і цього разу. Але занадто пізно — так звані «ниркові зорі» (це глибинні ураження органу)

не залишали надії. Молода людина незабаром померла...

— Неваже всі люди можуть стати мішенню для ось таких тяжких недуг? Чи, може, глумерулонефрит передається спадково?

— Ні, спадково не передається, радше можна мовити про схильність — вона може передаватися. За чималу лікарську практику мені доводилося спостерігати певні тенденції: мати померла від глумерулонефриту, згодом захворів син. У Козівському районі ця хвороба уразила одного старшого чоловіка, з'ясувалося, що занедужав і племінник. Є підстави стверджувати про існування схильності, але, повторюю, очевидної спадковості, у тому числі на генному рівні, не існує.

— Нирки уражают не лише інфекції, але й токсичні ліки. Розповідають, що звичайні жарознижуючі пігулки можуть стати причиною хвороби. Але ми вже так звикли: голова — прийняв пігулку, зачарчило в горлі — другу...

— У відділенні лікується жінка із Заліщицького району. Вона упродовж дванадцяти годин приймала по одній таблетці жарознижуючого — так звивала високу температуру. Через два дні у неї настало гостра ниркова недостатність — зовсім пропала сеча.

Ще один юнак потрапив до нас після того, як, застудившись, випив жменю загальновідомих і нібито загальнозвживаних ліків. Але він дуже «переборщив». Тож не раджу безпечно смоктати, ковтати усе, що продають в аптеках. Зараз величезна кількість різноманітних препаратів. Багато людей не сприймають ті чи інші складники, а такі алергії нещадно б'ють по нирках.

— Куріння, алкоголь, модні тепер слабоалкогольні напої і навіть деякі газовані безалкогольні — теж вороги нирок...

— Нирки — це густий клубок судин. Нікотин звужує судини, тож школа тютюну очевидна. З алкогольних напоїв рекомендують хіба червоне вино. Склянка такого вина на день покращує обмін речовин, виводить шлаки. Стосовно розмаїття слабоалкогольних чи газованих безалкогольних напоїв, утримаюся від коментарів. Якби у нас існувала належна сис-

тема контролю за якістю, можливо, було б менше сумнівів. Скажу лише, що ні своїм дітям, внукам не купувала і не купую таких напоїв. Дуже шкода, що в непощані тепер компоти, узвари. Вони ж корисні, наповнені електролітами, пектинами.

— Олена Степанівно, в нашій області питна вода дуже насичена солями. Накип у чайників просто вражає. Це впливає на нирки?

— Справді, через склад води наша область вважається індічною стосовно сечокам'яних хвороб. Дуже поширені серед людей солеві діатези, що виникають передусім через порушення обміну речовин. А це спричинено різними факторами, зокрема і тим, що немовлята зараз часто годують не материнським молоком, а сумішами. Таке дитинча може набути схильності до порушення обміну речовин, а відтак — солевого діатезу.

До речі, для профілактики солевого діатезу важливо пити достатню кількість рідини.

— А скільки треба пити? Особливо цим запитанням передаються жінки, вважаючи, що велика кількість питої рідини розгладить шкіру від зморшок.

Фізіологічна потреба організму — 40 грамів рідини на один кілограм ваги тіла. Скажімо, якщо вага — 70 кілограмів, треба спожити за добу 2800 мілілітрів рідини. Зважте, що вода є у супах, кашах, фруктах. Тож додатково треба випити десь 500-600 мілілітрів. Це, звісно, за нормальних умов. У спеку людина п'є значно більше.

— Що корисно їсти для профілактики ниркових недуг?

— Усі ягоди — кавуни, смородину, чорниці, журавлину, виноград... Раджу налягати на гарбузову кашу.

— Знаю, у вас лікарська родина. У нефрологічному відділенні є кабінет професора Лариси Петрівни Мартинюк. Це...

— Моя старша донька. Теж — нефролог, доктор наук. Молодша донька Ліля — також лікар, ендокринолог, кандидат медичних наук, зараз працює над докторською дисертацією. Чоловік Петро Гаврилович — невропатолог, психіатр, тривалий час очолював психоневрологічну лікарню. Тішуся, що і внука буде лікарем. Зараз вона закінчила інтернатуру, буде психіатром.

**Розмову вела
Ольга КУШНЕРИК**

Заняття проводить завідувач курсу ортопедичної хірургії Ернест ОКОНСЬКИЙ

Äîïåðæäåííû

КОЛИ ДЕФІЦІТ ВІТАМІНУ D

людів з більш високим рівнем цього вітаміну.

Найчастіше серцево-судинні ускладнення розвивалися при поєднанні низького рівня вітаміну D з гіпертонією. У цьому разі ризик інфарктів, інсультів та серцевої недостатності був удвічі вищим, повідомив керівник дослідження Томас Ванг. Однак учени поки що не готові рекомендувати прийом вітамінних добавок для профілактики інфарктів, бо вважають, що спершу треба

проводити велике дослідження, в ході якого з'ясувати, чи знижує корекція вітаміну D ризик серцево-судинних захворювань. Проте вже достеменно відомо, що брак цього вітаміну спричиняє також остеопороз (зниження міцності кісток) і рапіт, сприяє розвиткові ревматоїдного артриту та розсіяного склерозу.

Джерелом вітаміну D є такі продукти, як яйця і жирна риба, він також утворюється у шкірі під впливом сонячних променів.

ЖИТІПІСНІ ДАНІ СТЕПАНА БАНДЕРИ

Наступного 1 січня виповниться сто років від дня народження провідника Організації українських націоналістів Степана Бандери. Нинішній рік Роком його імені назавв не лише Конгрес українських націоналістів. На позачерговій сесії депутати Тернопільської міської ради теж оголосили 2008-ий в обласному центрі Роком цього величного українця. Більше того, звернулися до Президента України Віктора Ющенка щодо присвоєння Степану Бандері звання Героя України. На їхній погляд, це стане «найкращим вшануванням пам'яті великого провідника української нації як політичного й громадського діяча ХХ століття, популяризації його політичної спадщини та ролі в національному й духовному відродженні Української держави».

Принагідно зазначити, що нинішнього травня біля припінення облади та облдержадміністрації в Тернополі розпочнуть споруджувати пам'ятник очільникові ОУН. Погруддя провіднику визвольної боротьби українців уже встановили в Бережанах, Бучачі, Заліщицях.

Сьогодні пропонуємо читачам уривки з біографії Степана Бандери, яку він написав власноруч.

«Я народився 1 січня 1909 року в селі Угринів Старий, повіт Калуш на Галичині, яка в той час належала до Австро-Угорської монархії, разом з двома іншими західноукраїнськими країнами: Буковиною і Закарпаттям.

Мій батько, Андрій Бандера, греко-католицький священик, був у той час парохом в Угринові Старому. Батько походив із Стрия. Він був сином міщенської родини Михайла Бандери і Розалії, дівоче прізвище якої було – Білецька. Моя мати, Мирослава Бандера, походила зі старої священичої родини. Вона була донькою греко-католицького священика з Угринова Старого – Володимира Глодзінського і Катерини з дому Кушлик. Я був другою дитиною моїх батьків. Старшою від мене була сестра Марта. Молодші: Олександр, сестра Володимира, брат Василь, сестра Оксана, брат Богдан і наймолодша сестра Мирослава, що померла немовлям.

Дитячі роки я прожив в Угринові Старому, в домі моїх батьків і дідів, виростаючи в атмосфері українського патріотизму та живих національно-культурних, політичних і суспільних зацікавлень. Вдома була велика бібліотека, часто з'їжджаючись активні учасники українського національного життя Галичини, кревні і їхні знайомі.

У жовтні-листопаді 1918 р., як несповна десятирічний хлопець, я пережив хвилюючі події відродження і будови Української держави. Мій батько належав до організаторів державного перевороту в Калуському повіті (з лікарем д-ром Курівцем) і я був свідком формування ним з селян доколишніх сіл військових відділів, озброєних захованою в

1917 р. зброяю. Особливий вплив на кристалізацію моєї національно-політичної свідомості мали величні свяtkування і загальне одушевлення злуги ЗУНР з Українською Народною Республікою в одну державу, в січні 1919 р.

У травні 1919 р. Польща вжилася у війні проти української держави армію ген. Галлера, яка була сформована й озброєна державами Антанти з призначенням до боротьби з большевицькою Москвою. Під її перевагою фронт почав пересуватися на схід. Разом з відступом Української Галицької Армії подалася на схід ця наша родина, переїхавши до Ягольниці біля Чорткова, де ми зупинилися. Тут замешкали у дядька (браня) о. Антоновича, який був там парохом. У Ягольниці ми пережили тривожній радісні моменти великої битви т. зв. Чортківської офензиви, що відкинула польські війська на захід. Але через брак військового постачання припинилася офензива української армії. Знову мусів початися відступ, цим разом за річку Збруч. Усі чоловіки з моєї родини, в тому числі і батько, як військовий капелан у рядах УГА, перейшли за Збруч в половині липня 1919 р. Жінки й діти залишилися в Ягольниці, де пережили прихід польської окупації. У вересні того ж року моя мати, разом із дітьми, повернулася до родинного села – Угринова Старого.

Мій батько перебув усю історію УГА на «Великій Україні» (тобто на Наддніпрянщині) в роках 1919-1920, боротьбу з большевиками й біломосковськими військами, тиф. До Галичині він повернувся літом 1920 р. Восени того ж року батько повернувся на попереднє становище пароха в Угринові Старому. Весною 1922 р. померла моя мати на туберкульоз горла.

У вересні, або жовтні 1919 року я поїхав до Стрия і тут, після складення вступного іспиту, вступив до української гімназії. У ній я пройшов усі вісім класів у роках 1919-1927, виявляючи добре успіхи в науці. Основне національно-патріотичне виховання молодь набула в шкільних молодечих організаціях. До Пласти я належав від 3-ої гімназійної класи (від 1922 р.); у Стрию був у 5-му пластовому курені ім. кн. Ярослава Осьмомисла, а після матури – в 2-му курені старших пластунів «Загін

Червона Калина», аж до засторони Пласти польською державою в 1930 р.

У вересні 1928 року я переїхав до Львова і тут записався на агрономічний відділ Високої Політехнічної Школи.

У своїх студентських роках я брав активну участь в організованому українському національному житті. Був членом українського товариства студентів політехніки «Основа» та членом управи Кружка студентів-рільників. Деякий час працював у бюрі товариства Сільський Господар, що займається піднесенням агрокультури на Західніх Українських Землях. У ділянці молодечих і спортивно-руханкових організацій я був активним передусім у Пласти, в Українському Студентському Спортивному Клубі, а деякий час теж у товариствах «Сокіл-Батько» і «Луг» у Львові. До моїх спортивних зaintяг належали біги, плавання, лещетарство, кошиківка і передусім мандрівництво. У вільний час я залишки грав у шахи, крім того співав у хорі та грав на гітарі і мандоліні. Не курив і не пив алькоголю.

Найбільше часу й енергії я вкладав у своєму студентському періоді в революційну, національно-визвольну діяльність. Вона полонювала мене щораз більше, відсувуючи на другий план навіть завершення студій. Членом Української Військової Організації я став формально в 1928 р., діставши призначення до розвідувального, а потім до пропагандистського відділу. Одночасно я належав до студентської групи української націоналістичної молоді, яка була тісно звязана з УВО. Коли на початку 1929 р. стала ОУН – Організація Українських Націоналістів – я зразу став її членом. Мої завдання в ОУН були загально-організаційні на Калуському повіті і членська праця в студентських клітинах. Одночасно я виконував різні функції у відділі пропаганди. 1931 р. я обняв керівництво цілою референтурою пропаганди в Крайовій Екзекутиві ОУН. У 1932-33 рр. я виконував теж функцію заступника крайового провідника, а в половині 1933 р. був призначений на становище крайового провідника ОУН і крайового комітета УВО на ЗУЗ.

Революційно-визвольна діяльність на ЗУЗ за час моєго керівництва продовжувалася в основному за дотогочасними напрямами, а сильніше акцентування одних діяньок і послаблення інших було достосоване до ситуації і до розвитку визвольного руху. Окрім відмітити можна б наступні моменти:

а) Широка розбудова членських кадрів та організаційної мережі по цілому терені ЗУЗ під Польщею. Особливу увагу присвячено охопленню Північно-Західніх Земель і тих теренів, які були penetровані ко-

муністичною роботою. Теж розгорнено акцію серед українців, які жили на польських землях, особливо по більших містах;

б) Зорганізовано систематичну кадрово-вишкільну працю на всіх організаційних щаблях. Ставлено три головні роди вищеку: ідеологічно-політичний, військово-бойовий і вищі підпільні практики (конспірація, розвідка, зв'язок і т. д.);

в) Розгорнено і нову форму праці – масові акції, в яких брали активну участь широкі кола сусідства, діючи за ініціативою, вказівками та під ідейним керівництвом організаційних кадрів;

г) Побіч революційної діяльності проти Польщі, поставлено другий фронт протибольшевицької боротьби як рівнорядний і так само активний.

г) Сильніше заакцентовано бойові акції проти національно-політичного утиску й поліційного терору польської влади супротиві українців.

Цей період моєї діяльності заінчився моїм ув'язненням у червні 1934 р. Передше я був кількаразово арештований польською поліцією у зв'язку з різними акціями УВО й ОУН. На початку 1932 р. я був притриманий при нелегальному переході польсько-чеського кордону і того року просидів 3 місяці в спідній тюрмі у зв'язку з атентатом на польського комісара Чеховського і т. п. Після арештування в червні 1934 р. я перебував слідство у в'язницях Львова, Krakova та Варшави до кінця 1935 р. При кінці того року і на початку 1936 р. відбувся процес перед окружним судом у Варшаві, в якому я, разом з 11 іншими обвинуваченими, був суджений за приналежність до ОУН та за організування атентату на міністра внутрішніх справ Польщі Броніслава Перацького (який відповідально керував польською екстермінаційною політикою супроти українців). У Варшавському процесі мене засудили на кару смерті, яку замінено на досмертну тюрму на підставі амністійного закону, схваленого польським сеймом під час нашого процесу. В літі 1936 р. відбувся другий великий процес ОУН у Львові. Мене судили як крайового провідника ОУН за цілу діяльність ОУН-УВО того періоду. Вирок у Львівському процесі мені злучили з Варшавським – на дос

мертне ув'язнення. Після того я сидів у в'язницях «Свенти Кшиж» коло Кельц, у Вронках коло Познаня і в Берестю над Бугом до половини вересня 1939 р. Німеcko-польська війна у вересні 1939 року застала мене у Берестю над Бугом. Мене визволили в'язні националісти, які якось довідалися, що я там сиджу в суворій ізоляції. Це був час, коли розвал Польщі вже був очевидний і стало відомим, що большевики мають зайняти більшу частину ЗУЗ на підставі договору з гітлерівською Німеччиною. Отже, ціла діяльність ОУН на ЗУЗ мусіла бути швидко переставлена на один протибольшевицький фронт та дослісона до нових умов».

Власноручно написаний Степаном Бандерою його життєпис закінчується кінцем 1939 р. Дані про подальші роки його життя та праці для української визвольної революції постаємо з статті д-ра Григорія Васьковича «Життя і діяльність Степана Бандери» («Українська кореспонденція», ч. 8 з 1. 10. 1964, Українське в-во в Мюнхені, стор. 3-7).

У лютому 1940 р. створено Революційний Провід ОУН, очолений Степаном Бандерою. Рік пізніше Революційний Провід скликав II Великий Збрій ОУН, на якому одноголосно вибрано головою Проводу Степана Бандеру. Під його проводом ОУН розбудовує організаційну мережу на Рідних Землях, творить похідні групи ОУН з того членства, що було за кордоном, і в порозумінні з прихильними українськими військовими колами творить український легіон та організує визвольну боротьбу, спільно з іншими поневоленими Москвою народами. Рішенням Проводу Організації 30 червня 1941 р. проголошено відновлення Української Держави у Львові, але тому, що Гітлер доручив своїй поліції негайно злівідвати цю «змову українських самостійників», німці заарештували Ст. Бандеру вже кілька днів після Акту проголошення віднови Української Держави. Німецьким в'язнем був Степан Бандера до грудня 1944 р.

1947 р. Степан Бандера став знову Головою Проводу всієї ОУН. Як Провідник ОУН, Ст. Бандера у післявоєнний час вирішує далі продовжувати збройну боротьбу проти Москви. Він інтенсивно організує крайовий зв'язок і бойові групи ОУН, які втримують контакт з Краєм постійно аж до його смерті.

15 жовтня 1959 р. Степан Бандера впав жертвою скритовбивства. Медична експертиза виявila, що причиною смерті була отрута. Два роки пізніше, 17 листопада 1961 р., німецькі судові органи проголосили, що вбивником Степана Бандери є Богдан Сташинський з наказу Шелепіна і Хрушчова. Після докладного слідства проти вбивника Сташинського відбувся процес від 8 до 15 жовтня 1962 р. Присуд проголошено 19 жовтня, в якому Сташинського засуджено на 8 років важкої в'язниці. Німецький верховний суд у Карльсбурзі ствердив, що головним обвинуваченим у вбивстві Бандери є соєвський уряд у Москві.

Пам'ятник Степану Бандері в Заліщицях

КРУТИ: НІКОЛИ НЕ ЗАБУТИ

90 років тому біля невеликої станції Круті київські студенти, гімназисти, як сказав поет, стали «муром, шанцем душ і тіл» за Україну й проти більшовизму. Вони «вмерли в Новім Заповіті з славою святих». Їхня вірність Україні була міцніша за смерть. Ми пам'ятаємо це і нині. На Тернопільщині, аби віддати шану героїчним захисникам Крут, підготували чимало розмаїтих заходів. Зокрема, кілька десятків представників Спілки української молоді в рамках акції «Доба» провели ніч у тюремних камерах колишнього спідчого ізолятора КДБ (нині тут музей політ'язнів і репресованих). У такий спосіб вони прагнули краще зрозуміти труднощі боротьби за волю України.

Тематичні виховні та інформаційно-просвітницькі години, урочисті лінійки, уроки патріотизму та уроки-реквієми провели у навчальних закладах краю. У нашому університеті зорганізували також засідання «круглого столу», диспути, семінарські заняття на тему «Подвиг юнаків під Крутами – не-від'ємна частина історії України». Пам'ять юнаків-крутиянців вшанували й молоді митці – учасники фестивалю бардівської пісні «Срібна підкова».

У намірах також провести відповідне дослідження й вказати прізвища тих вихідців з Тернопілля, які брали участь у бою під Крутами в складі українського студентського куреня.

29 січня 1918 року біля залізничної станції Круті українські вояки вступили в бій із більшовицькими загарбниками та їхніми поплічниками, що рвалися до Києва. Уперше після 1709 року, через 209 літ українці обстоювали власне право бути вільними. Не випрошували для себе свободи в понеділок

Меморіал Героїв Крут у селищі Круті

волювачів, а здобували її в безкомпромісній боротьбі. Ця подія – трагедія і тріумф. Її порівнюють із давньогрецькими Фермопілами, де в 480 році до н. е. 300 спартанців зупинили персів.

Політичний контекст події. Від часу лютневої революції в Петрограді до 22 січня 1918 року політики Центральної Ради блукали в нетрях поступовства, автономізму, федералізму. Слали делегації в російську столицю; клялися Тимчасовому урядові у вірності «єдиній і неподільній», Раднаркому – у марксистській канонічності й прагненні втілити соціалістичні ідеали; аби на той час у моді була риторика про дружбу слов'янських народів – запевнили б, що вони не «моголи», а таки «слов'яни». Тільки пряма інтервенція більшовицької Росії змусила діячів УНР проголосити незалежність. На мирну конференцію у Брест-Литовську надсилається делегація: мета – домогтися міжнародного визнання молодої держави. Але тільки військовий успіх міг забезпечити переговорні позиції: паперових держав ніхто не визнає.

Фактаж події. На оборону столиці (шеститисячний більшовицький корпус Володимира Антонова-Овсієнка вже був за 120 кілометрів від Києва) відправляють «Першу імені гетьмана Богдана Хмельницького Юнацьку військову школу» (4 сотні по 150 юнаків) і Студентську сотню помічного куреня січових стрільців чисельністю 115–130

У КІЄВІ, ПІД КРУТАМИ

У Києві, під Крутами,
Був тяжкий біль з москалями.
Триста катів на одного,
На студента молодого.
Червоніє сніг на полі,
Це пролили кров герої.
Поле вкрилося трупами,
Немов у жivila снопами.
А по трупах тих героїв
Зайшов ворог до Києва.
Ой, не смійся, лютий враже,
Голова твоя ще ляже.

ПАМ'ЯТІ ГЕРОЇВ КРУТ

Впав на землю січневий
мороз,

Срібним інєєм вкрилися віти.
Нам сімнадцять ще не було,
Ой як нам ще хотілося жити!
Нам сімнадцять ще не було,
Ой як нам ще хотілося жити!

Нас тут триста до бою пішло –
Рятувати свою Україну.
Ми залишили неньку, сестру,
Хтось, можливо, й кохану

єдину.
Причайлася тиха журاء
Десь у Крутах, в сумнім
полустанку.

Світлим полум'ям серце
зорга,
Ллється кров, та із самого
ранку.

Впав на землю січневий
мороз,
Срібним інєєм вкрилися віти.
Нас тут триста у Крутах
лягло.
Всі твої, Україно, ми діти!

УКРАЇНСЬКИЙ КАЛЕНДАР

01.02.

Народилася Оксана Лятуринська (1902-1970) – українська письменниця та скульптор.

02.02.

Народився Євген Гребінка (1812-1848) – український письменник і славетний байкар.

1919р. Симон Петлюра став Головою Директорії УНР.

політ УГКЦ кардинал Йосиф Сліпий.

19.02

1992 р. Верховна Рада України затвердила Тризуб, як малий герб України, вважаючи його головним елементом великого Державного герба України.

21.02

1942 р. Нацисти розстріляли

Оселя Курбасів у с. Старий Скалат Півволочиського району.
Тепер тут – музей Леся КУРБАСА

03.02.

1929р. Закінчився Перший Конгрес українських Націоналістів.

1940р. Створення Комітету украйнців Канади (КУК) з осідком у Вінніпезі.

07.02.

1940р. Трагедія України – советські каральні органи розпочали депортацію населення західних регіонів України до Сибіру. Було вивезено 220 тисяч галичан, волинян, буковинців, подолян, закарпатців

українську націоналістку, поетесу Олену Телігу.

Міжнародний день рідної мови.

Пам'ятник Йосифу СЛІПОМУ в Тернополі

22.02.

1952р. Загинув у бою з більшовицькими окупантами Михайло Дяченко – «Марко Боєслав», поет і публіцист ОУН-УПА.

24.02.

1917 р. Народилася Тетяна Яблонська, український живописець.

1574р. Вийшла в Україні перша книжка «Апостол».

1946р. Загинув у бою з більшовиками командир УПА Грегіт-Різун.

25.02

Народився Лесь Курбас (Олександр Зенон) (1887-1937), український режисер, актор, теоретик театру, драматург й публіцист, перекладач, засновник театру «Березіль».

1871р. Народилася видатна українська письменниця Леся Українка.

17.02

Народився 1892 року митро-

Підготував Льонгін ГУТА

РОЗДУМИ ПРО МОЛОДІСТЬ І СТАРІСТЬ

Молоді мріють, старі згадують.

Л.Арагон

Якщо ви переступили через 100 років, вважайте, що справа зроблена. Хіба часто вам доводилося чути про смерть чоловіка, якому понад 100?

Д.Бернс

Молоді люди кажуть про те, що вони роблять; старі – про те, що вони робили, а дурні про те, що їм хотілося б зробити.

П.Буаст

Ви ще молоді, ми вправимо вам мізки.

К.Ворошилов

Усі закони створені стариками і чоловіками. Молоді жінки хочуть винятку, а старики – правил.

Й.Гете

Молодість – хвороба, яка швидко минає.

Й.Гете

Кращий засіб від старості – рання смерть.

В.Георгієв

Часто молодим докоряють за те, що вони думають, що світ почався з них. Заслужена докора! Але старість ще частіше думає, що світ закінчується разом з нею.

Ф.Геббелль

Немолодому чоловікові не застить стільки в коханні, скільки у віку.

Дон-Амінало

У старості більше сумуєш про мрії своєї юності, ніж про її щастя.

М.Ебнер-Ешенбах

Ми вперто не помічамо своєї старості, доки не опиняємося на краю могили.

С.Коллет

Юнакам здається, що вони природні, тоді як, по суті спра-

ви, вони просто невиховані і грубіяни.

Ф.Ларошфуко

У дітей немає ні минулого, ні майбутнього, що може їм зашкодити, тому вони вміло користуються сучасним.

Ж.Лабрюйєр

Чоловік може зустріти справжнє кохання тільки в 50-60 років. В цьому віці він вже точно знає, яка жінка йому потрібна для щастя.

Л.Паваротті

Жінки думають, що всі чоловіки однакові і в цьому їх сила. Чоловіки думають, що всі жінки різні і це їх губить.

Р. Серна

У молоді роки віримо всім, але ніхто не вірить нам, в старості всі вірять нам, але ми вже нікому.

А щааа?

ЗДОРОВ'Я ПРОГРАМУЄТЬСЯ В ДИТИНСТВІ

Протягом останніх років дослідники, які вивчають біологію індивідуального розвитку людини, дістають дедалі більше доказів того, що зв'язок між станом здоров'я людини в дитинстві і зрілому віці набагато важливіший, ніж вважалося дотепер.

Недостатнє й незбалансоване харчування матері під час вагітності й дитини в перші роки життя – одна з причин, що призводить не лише до відставання малюка у фізичному розвитку, а й до формування у нього економного типу обміну речовин, коли органи й тканини певним чином «зменшують» споживання поживних речовин, передовсім глукози. Ці метаболічні порушення забезпечують дитині виживання, проте сприяють

підвищенню ризику розвитку діабету 2-го типу.

Схильність до такого типу обміну речовин може передаватися спадково. Це актуально не тільки для жителів країн, що розвиваються, вихідців із держав 3-го світу, але також і для України, де кілька поколінь пережили війни й періоди страшного голоду. Крім того, у нас традиційно перегодовують дітей вуглеводною їжею, що посилює дію успадкованих і придбаних у ранньому віці чинників ризику для порушень обміну речовин.

На думку лікарів, у дітей, що народилися з малою вагою (а отже, ім бракувало поживних речовин ще під час внутрішньоутробного розвитку), зменшений розмір тимуса. Тимус (або

вилочкова залоза) є одним із головних органів імунної системи, і чим менша його маса, тим нижча здатність організму протистояти інфекціям. Отже, такий новонароджений уже на «старті» програє своїм одноліткам. Дія ж «тягара інфекцій» на плід, а також дитину перших років життя створює передумови для розвитку у неї у майбутньому хронічних, онкологічних захворювань і сприяє прискореному старінню організму.

Таким чином, в основі багатьох патологічних процесів лежить брак поживних речовин у внутрішньоутробний період розвитку й незбалансоване харчування в дитинстві. Якщо запобігти дії цих чинників, захворюваність у зрілому віці можна значно знизити.

ЦЕРКВІ ТЕРНОПОЛЯ

Церква Успіння Богородиці у Тернополі

СІ 20 ГАД!
ДІАЛОГ В АПТЕЦІ

Завітав до Вас я, пані,
Щоб ліки придбати.
Забув назву, лише знаю,
Що ним лікувати.
Бо наказувала жінка:
– Як назву забудеш,
Скажеш, ліки від розуму,
Скажеш, пити будеш.
– Вам діагноз ваша жінка
Такий виставляє,
На який в нашій аптеці
Ліків не буває.
В нас для розуму настої,
Які п'ють потрошку,
А від розуму – навпроти,
В винному кіоску.

**Арсен ВІКАРУК,
м.Тернопіль**

1. Тернопіль. 2. Іква. 3. Віра. 4. «Сонячний». 5. Ланівці. 6. Су. 7. Крос. 8. Рінь. 9. Ра. 10. Ан. 11. Нестор. 12. Сало. 13. Жорна. 14. Аз. 15. Ялинка. 16. Нарти. 17. Нут. 18. Серет. 19. Перун. 20. Ріпа. 21. Бережани. 22. Боян. 23. Рід. 24. Сепія. 25. Удій. 26. Ода. 27. Морозенко. 28. Мед. 29. Кін. 30. Тайм. 31. Ян. 32. Рак. 33. Робота. 34. Заразниця. 35. Жанр. 36. Міома. 37. Різка. 38. Абат. 39. Бучач. 40. Іо. 41. Зірка. 42. Ура. 43. Німб. 44. Бот. 45. Канни. 46. Ватага. 47. Ка. 48. Аорт. 49. Акр. 50. Ма. 51. Оцет. 52. Естет. 53. Тарту. 54. Оса. 55. «Топільче». 56. Різдво. 57. «Яса». 58. Бона. 59. Чати. 60. Кара. 61. Пс. 62. Труба. 63. Ва. 64. Ра. 65. Іф. 66. РГ. 67. Есе. 68. Вал. 69. Сет. 70. Турне. 71. Гас. 72. Зараж.

73. Суп. 74. Кіш. 75. Жако. 76. Біла. 77. Ом. 78. МП. 79. Лом. 80. Сан. 81. Ас. 82. Почаїв. 83. Штамп. 84. Оз.

ВІТАМИНИ 12
Відповіді у наступному числі газети
НЕАГАДА

